

กฤติยา เพ็ชรศรี 2551: การวิเคราะห์สิ่งจูงใจในการเป็นวิทยากรค่ายเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากร
ป่าไม้) สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประชาน
กรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชยงยุทธ ไตรสุรัตน์, D.Tech.Sc. 85 หน้า.

การศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สิ่งจูงใจในการเป็นวิทยากรค่ายเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยด้านบุคคลและสิ่งจูงใจของผู้ผ่านการ
ฝึกอบรมหลักสูตร ในการตัดสินใจเป็นวิทยากรค่ายเยาวชนฯ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่ม
ตัวอย่างที่ผ่านการฝึกอบรม จำนวน 92 คน ที่เข้าอบรมในปี พ.ศ. 2549 การศึกษาครั้งนี้ ใช้ค่าไคสแควร์
(Chi-square) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลกับการตัดสินใจเป็นหรือไม่เป็นวิทยากร ใช้การ
วิเคราะห์ค่าสถิติที (t-test) ศึกษาระดับความแตกต่างของสิ่งจูงใจระหว่างผู้ตัดสินใจเป็นหรือไม่เป็นวิทยากร และ
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสิ่งจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นวิทยากร โดยวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมร้อยละ 66.3 ตัดสินใจเป็นวิทยากร โดยวิทยากรส่วนใหญ่มี
ตำแหน่งเป็นพนักงานราชการ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีระยะเวลาในการทำงานนาน 11-15 ปี ปัจจัย
ด้านบุคคลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเป็นวิทยากร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเป็นวิทยากร และ
สิ่งจูงใจด้านความคาดหวัง มีผลต่อการตัดสินใจเป็นวิทยากร มีอิทธิพลระดับสูงมาก ในขณะที่สิ่งจูงใจด้านความ
มั่นคงปลอดภัย และด้านการยอมรับนับถือ มีอิทธิพลระดับสูง ส่วนด้าน โอกาสก้าวหน้า อยู่ในระดับปานกลาง
ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก พบว่า ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากร การได้รับมอบหมายหน้าที่
เป็นวิทยากรจากผู้บังคับบัญชา และความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มจากเพื่อนร่วมงาน เป็นปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการตัดสินใจ ส่วนปัจจัยด้านการยกย่องชมเชยจากผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์
ในทางลบ จากตรวจสอบความถูกต้องของสมการถดถอยโลจิสติกโดยวิธี classification table และ Receiver
Operating Characteristic (ROC) พบว่ามีความถูกต้องร้อยละ 85.9 และ 93.6 ตามลำดับ

ในการฝึกอบรมในครั้งต่อไป ผู้รับผิดชอบการฝึกอบรมควรกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าฝึกอบรม โดยเลือก
จากผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นวิทยากร และหน่วยงานหรือผู้บังคับบัญชาควรให้ความสำคัญกับการมอบหมาย
หน้าที่วิทยากร และหน่วยงานที่รับผิดชอบควรส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุผล
สำเร็จตามเป้าหมายของการฝึกอบรมและเป้าหมายขององค์กร ในอันที่จะเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อไป